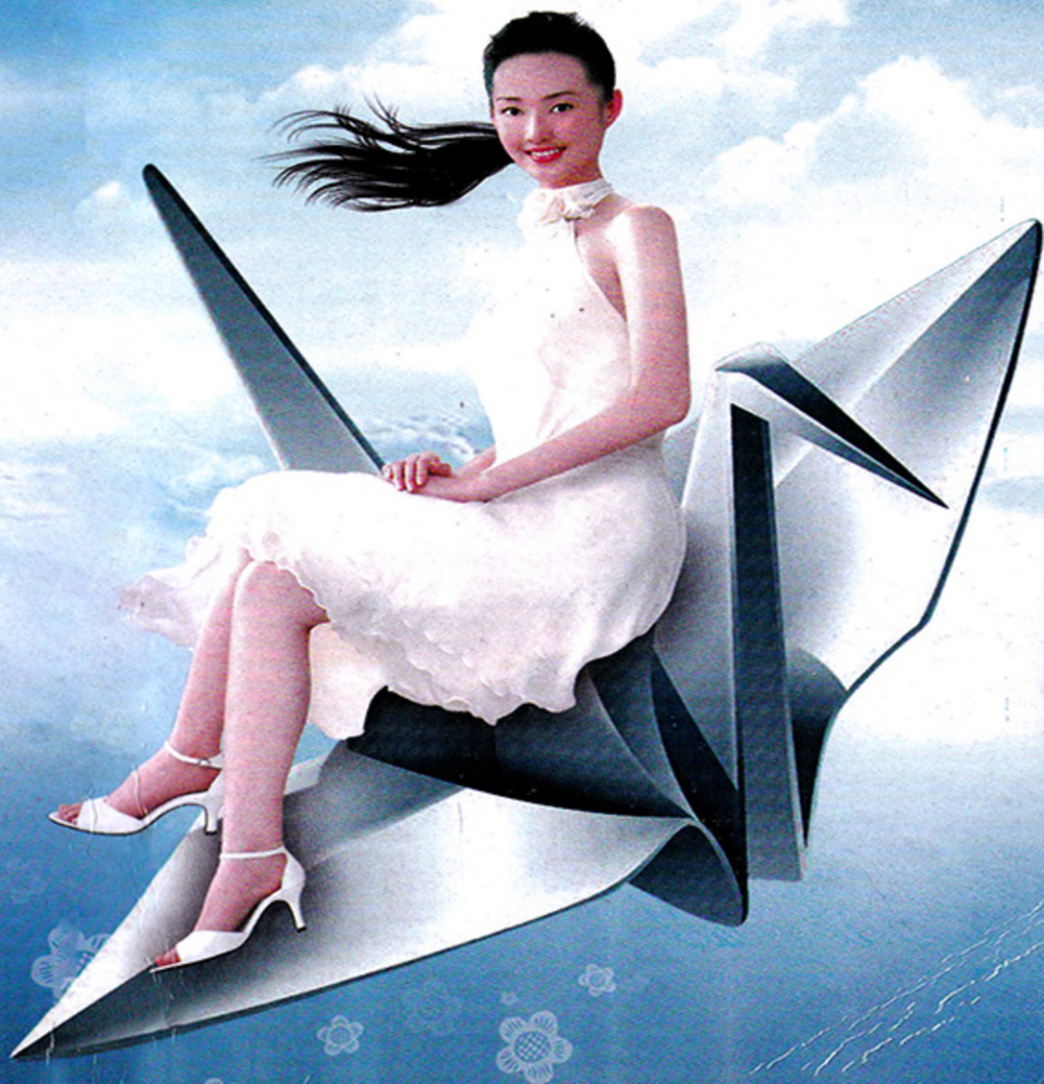

ဥယျာဉ်စာပေ

ဆုလေးနွယ်

နှလုံးသားဖြင့်နှောင်ဖွဲ့သော

ရှင်မြူးလွင်လွင်က သူ့ဟန်ပန်လေးအတိုင်း ကားထဲက စီဒီပလေ
ယာလေးက ထွက်ပေါ်နေသော မြူးဇစ်နှင့် အညီ ပခုံးလေးကို လှုပ်စိလှုပ်
စိလုပ်ကာ စည်းချက်လိုက်နေပါသည်။ ။

ဘေးက ကားမောင်းနေတဲ့ အန်တီအေက သူ့ဘာသာ ကားနောက်ဆု
တ်၍ ပါကင်ဝင်နေသည်။ ။

အန်တီအေမိက ကားမောင်းကျွမ်းသည်။ ။

အပျိုတုန်းကတော့ သူက သူဌေးသမီးပေါ့လေ။

ဒက်ဒီနှင့် ယူပြီးနောက်ပိုင်းမှာ တော့ ရှိတာလေးတွေလည်း တစ်စ
တစ်စ ကုန်သွားတော့တာ။

"မြူးရေ ... သမီးဖက်က လွတ်လား"

အန်တီအေမိ သတိပေးမှ ကားမှန်ချပြီး ခေါင်းထုတ်ကြည့်လိုက်၏။

စူဇူကီး အာပလပ်စ် အပြာလေးက သစ်လွင်ပြီး ကားထဲမှာ လည်း
အဲကွန်းက စိမ့်နေသည်။ ။

ဒါက အန်တီအေမိတို့ ကုမ္ပဏီကကား ... ။

"လွတ်တယ် ... ဝင်ဝင်၊ ရဲရဲဝင်"

ရဲရဲဝင်ဆိုတဲ့ အပြောကြောင့် အန်တီအေက ဆရာလုပ်ရန်ကောဆို
တဲ့ မျက်စောင်းကြီးနှင့် တစ်ချက် ကြည့်ပါသည်။ ။

မြူးလည်း ကားမောင်းတော့ သင်ထားပါရဲ့။ ။

ဒါပေမဲ့ ... အိမ်မှာ မှ ကိုယ်ပိုင်ကားမှ မရှိတာ။ ဘယ်ကျွမ်းပါ့မလဲ။

"ငါ့များ ... ၊ သူ့လို တုန်ချိချိနဲ့ ကားမောင်းရင်ခက်မယ်"

"အန်တီအေ ကားဝယ်ပေးလေ၊ ပြိုင်မောင်းပြလိုက်ဦးမယ် ... ဟွန်း"

"ဘာကားလိုချင်လဲ၊ ပြောဦး ... "

"ပရာဒိုလောက်ဆို တော်ပါပြီ"

နှစ်ယောက်သား အတူတူ ရယ်မောလိုက်မိကြသည် ။

ကားကို အသာထားဦး ... ။

တိုက်ခန်းကိုတောင် နှစ်ချုပ်နဲ့ ငှားထားရတာ။

ဒီလို မိထွေးတော်နဲ့ မြူးတို့ နှစ်ယောက်သား ဟန်ကျကျ နေနိုင်တာပင် မိထွေးတော်ရဲ့ ဝင်ငွေလေးက ကောင်းလို့ သာ။

ပလက်ဖောင်းဖက်ကို ကားဖင်နှင့် ဆုတ်တာမို့ ပါကင်ဝင်တာနှင့် နေကထိုးနေပါပြီ။

ရှင်မြူးက ကာလာပါတဲ့ မှန်ချပ်ကြီးကတစ်ဆင့် ဖောက်ဝင်လာတဲ့ နေရောင် စူးရှမှုကို လက်ဖဝါးလေးနှင့် ကာသည် ။

မှန်ကာရှိနေပေမယ့်လည်း နေက ပူတာပဲလေ။

အချိန်က လေးနာရီကျော်ပြီ။ သို့သော် ... ကျနေက ရှိနေသည် ။

"သိပ်မပူပါဘူးဟယ် ... ကားထဲမှာ အေးနေတဲ့ ဥစ္စာ"

"မြူးအသားတွေ နေလောင်မှာ စိုးတယ်"

ရှင်မြူးလွင်လွင်က သူ့အသားအရေနှင့် သူ့အလှအပကို ဂရုစိုက်သူ ဖြစ်ပါသည် ။ ဆံပင်ပေါင်းတင်တဲ့ ရက်၊ မျက်နှာပေါင်းတင်တဲ့ ရက်၊ တ

စံကိုယ်လုံး ပေါင်းတင်တဲ့ ရက် စသဖြင့် ပြက္ခဒိန်မှာ နေရာလပ်မရှိအောင် အချိန်ဇယားဆွဲ ထားတဲ့ သူတစ်ယောက်ဖြစ်သည်။ ။

အန်တီအေက ထပ်တစ်ကြိမ် မျက်စောင်းခဲ့ပါသည်။ ။

မြူးနဲ့ သူနဲ့ က မိထွေးနဲ့ လင်ပါသမီးဆိုပေမယ့် ရင်းရင်းနှီးနှီးတော့ ရှိသည်။ ။ တစ်ခါတလေလည်း မျက်နှာကြော မတည့်ဘဲ စကားအခြေအတင် ဖြစ်ရတာမျိုးရှိသည်။ ။

ဒါပေမဲ့ ... မြူး ခပ်ငယ်ငယ်ကတည်းက သူနဲ့ ပဲနေလာရတာမို့ သံယောဇဉ်ကတော့ ရှိပါသည်။ ။

တစ်ယောက်ကို တစ်ယောက် စေတနာထားကြတာတော့ အမှန်ပါပဲ ... ။

အခုလည်း ကြည့်လေ ... ။

အန်တီအေက သူ့ကုမ္ပဏီရုံးဖွင့်တဲ့ ရက်၊ အလုပ်မအားတဲ့ ကြားက ရတဲ့ အချိန်လုပြီး မြူးကို ပလက်တီနန် ဟန်းချိန်း လိုက်ဝယ်ပေးတာ။

မြူးက သူမရဲ့ လက်ကောက်ဝတ်က ကြိုးမျှင်လက်လက်ကလေးကို နေရောင်မှာ ကြည့်ကာ သဘောကျနေ သည်။ ။

မွေးနေ့အကြို ဟန်းချိန်း ပူဆာတာကတော့ ရပြီ။

ဘူးထဲတောင် မထည့်ဘဲ စိတ်မြန်လက်မြန် တစ်ခါတည်းပဲ ဝတ်ဆင်လာခဲ့တာ။

မြူးရဲ့ အသား နို့နှစ်ရောင်လို ဖြူဖြူနုနုလေးပေါ်မှာ မို့ ရွှေဖြူလေးက ပို၍ ထည်ဝါနေသလား ထင်ရ၏။

ကြည့်လို့ ကိုမဝ ... ။

အင်း ... ဒါကိုရပြီဆိုတော့ မုန့်ဖိုးတောင်းရဦးမည်။

"အန်တီအေလေး ... "

"အံမယ် ... ခေါ်သံကိုက "

"မုန့်ဖိုးပေးဦးလေကွာ ... မေ့နေပြီလား"

"လခထုတ်မှ ယူလေ ... ၊ အခု ငါ့မှာ ဘယ်ကျန်တော့မလဲ"

"ဒီနေ့ပဲ နှစ်ဆယ့်သုံး၊ လခထုတ်ဖို့ သိပ်မလိုတော့ပါဘူး၊ အိတ်ထဲရှိ တာ ပေးထားနှင့်ပေါ့"

"ဪ ... ပြတ်တုန်းလပ်တုန်း နှစ်ဆယ့်သုံးဆိုတာ မသိဘူးလား"

"ဟင့်အင်း ... မသိဘူး၊ မြူးမှာ ဘိုင်ပြတ်နေပြီ အန်တီအေရဲ့ "

"တစ်လတစ်လ ညည်းလေးသုံးတာ တစ်ပုံးမကဘူးနော်၊ လွန်ကိုလွန်တယ်"

ရှင်မြူးက ဆင်ခြေထပ်မပေးဘဲ၊ နှုတ်ခမ်းလေးကိုသာ စုထောင်ထားသည် ။

ခုတလော အဆင်မပြေသေးလို့ ပါ ... ။ အဆင်ပြေရင် သူ့ဆီက တောင်းနေမလားလို့ ။

ပိုက်ဆံလက်ထဲ မရှိရင် မနေတတ်တာ မြူးရဲ့ အကျင့်ပါပဲ။ သုံးစရာ ပိုက်ဆံ ကုန်တဲ့ နေ့ဟာ မြူး ခေါင်းကိုက်တဲ့ နေ့ပဲ။

အလိုလိုနေရင်း စိတ်တွေညစ်နေတာ။

ရှင်မြူးလွင်လွင်သည် ဘဝမှာ သက်သောင့်သက်သာ ဇိမ်ကျကျလေးသာ နေချင်သည် ။

စားနိုင်၊ သောက်နိုင်၊ သုံးနိုင်၊ စွဲနိုင်၊ ဝယ်နိုင်ခြမ်းနိုင်မှ သာ လူ့ဘဝ ဆိုတာ အဓိပ္ပာယ်ရှိမှာ ပေါ့။

အဲဒီလို နေနိုင်ဖို့ အတွက် ပင်ပန်းဆင်းရဲကြီးစွာ အချိန်ရှိသရွေ့ အလုပ်မလုပ်နိုင်။

"ဒါကြောင့် ကုမ္ပဏီမှာ ဝင်လုပ်ပါ၊ ဘော့စ်ကို ပြောပေးပါ့မယ်ဆို တော့လည်း မလုပ်ချင်ဘူး၊ ညည်းဟာလေ ... ညည်းဒက်ဒီလိုပဲ၊ လက်ကြောလည်း မတင်း၊ အဖြုန်းလည်း ကြီး၊ ကြာရင်တော့ ညည်းလေးကြောင့် ငါလည်း မွဲတော့ မှာ ပဲ"

"အန်တီအေက အခုရော ချမ်းသာလို့ လား၊ သူများ ကုမ္ပဏီမှာ လခ စားပဲဥစွာ"

"အေးလေ ... အဲဒါကြောင့်ပဲ ပြောတာပေါ့"

"မြူးက လခစားလေး မလုပ်ချင်ပါဘူး၊ တစ်လကုန်မှ တစ်ခါ ပုံသေ လစာ နည်းနည်းလေးနဲ့ ဘာသွားလုပ် မလဲ၊ ကြီးပွားမှာ လည်း မဟုတ်ဘူး၊ ငွေဆိုတာ ပုံသေနည်းနဲ့ ဝင်ရင် အလကားပဲ၊ ရရစားစားနဲ့ ကုန်မှာ ၊ အကန့်အသတ်မဲ့ ပိုက်ဆံဝင်တဲ့ နည်းလမ်းမျိုးပဲ ရှိရင်ပြော ... မြူး လုပ်မယ်"

အေမီစိုးက ရှင်မြူးကို ခပ်မဲ့မဲ့ ကြည့်၏။ ဒီလေသံမျိုးနဲ့ ပဲ ဘဝင်မြင့်၊ အောက်ခြေလွတ်နေတာ ကြာပြီ။

ရုပ်ကလေးက မှုန်နေအောင် ချောတာကလွဲရင် ဒီဟာမလေးက ငပျင်းထူ ... ။

သူ လှဖို့ ပဖို့ အတွက်ကလွဲရင် ဘာမှ ဝီရိယစိုက်ထုတ်ပြီး ကြိုးစားနေတာ မတွေ့ဘူး ... ။

ဒေါ်အေမီစိုးက သက်ပြင်းချရင်း ... ။

"ညည်းအတွက် နည်းလမ်းကလား၊ ရှိပါ့ ... တစ်လမ်းတည်းပဲ ရှိတယ်"

"ဟီ ... ဟီ၊ သူဌေးကတော်လုပ်ဖို့ လား"

"မရယ်နဲ့ ... ၊ ပြောင်စပ်စပ် မလုပ်နဲ့ ၊ ငါ အကောင်းပြောနေတာ မိမြူးရဲ့ "

အန်တီအေက ခပ်မာမာ မျက်နှာထိမျက်နှာထားနှင့် ဆိုပါသည် ။ ရှင်မြူးကို အိမ်ထောင်ဖက်ကောင်းကောင်း ရစေချင်တဲ့ သူ့စေတနာကို မြူးလည်း မြင်နေပါသည် ။

ဒါပေမဲ့ ... နဖူးစာဆိုတာ ကံအတိုင်းပဲ မဟုတ်လား။ ကံက ပေးမှာလား ... ၊ ကိုယ်ရွေးတိုင်း ရမှာ လား ... ။

ကိုယ်ရွေးတိုင်းသာ ရမယ်ဆိုရင် လူတိုင်းလူတိုင်းက အကောင်းဆုံးပဲ ရွေးကြမှာ ပေါ့။

အန်တီအေက မြူးအတွက် သိပ်လောဘကြီးနေသည် ။ မြူးကို နေ့ချင်းညချင်း သူဌေးကတော် ဖြစ်စေချင်နေ သည် ။

သူ့ကိုယ်တိုင်လည်း အဆင့်အတန်းမြင့်မြင့် မွေးကြိုင်လှပသပ်ရပ်စွာ နေတတ်သလို၊ မြူးကိုလည်း ဘဝအဆင့် အတန်း မြင့်မားစေချင်သည် ။

ခေါင်းကနေ ခြေဖျားအထိ သူက အဆင့်အတန်းကိုသာ ခန့်မှန်းတွက်ချက်တတ်သူ။

"ညည်းတွဲနေတဲ့ ဟာတွေ အန်တီအေ သဘောမကျပါဘူး"

"ဪ ... မြူးကလည်း အတည်စဉ်းစားသေးလို့ လား"

"အခုပြည့်မှာ နှစ်ဆယ့်တစ်လေ"

"နှစ်ဆယ့်တစ်ဆိုတာ ငယ်ပါသေးတယ်၊ အခုမှ ကလေးပဲဟာ"

မြူးက ရယ်မြူးမြူးလေးနှင့် လက်မလေးကိုက်ကာ အိုက်တင်လုပ်လိုက်သည်။ ။

"ဒီရုပ်ကိုတော့ ငါ ခေါက်ချင် လာပြီ"

အန်တီအေမီက ခေါင်းခေါက်ဖို့ လက်ရွယ်သည်။ ။

"အား ... နာတယ်"

"ဟဲ့ ... ဘယ်မှာ ခေါက်ရသေးလို့ လဲ"

"ကြိုအော်ထားတာပေါ့၊ ကဲ ... ကဲ မုန့်ဖိုးပေးတော့၊ မြူး ဒီကနေ ဆင်းလိုက်တော့မယ်"

"ညည်းဆင်းလို့ မရသေးပါဘူး"

"ဟင် ... ဘာလို့ လဲ"

အန်တီအေ ပြောစကားကို မြူး သဘောမပေါက်။ ကားရပ်ပြီးရင် ဆင်းရမှာ မဟုတ်လား။

သူပဲ ကားတောင် စက်သပ်ထားပြီးပြီဥစ္စာ။

"ဆူစရာရှိလို့ လား၊ ညကျ အိမ်ရောက်မှ ပဲ ဆူဖို့ သိမ်းထားလိုက်ပါ အန်တီအေရာ ... နော် "

အခုတလော အန်တီအေမီတစ်ယောက် မြူးအချိုးအချိတ်တွေကို မျက်စိထဲ မတွေ့တိုင်း ဖျစ်တောက် ဖျစ်တောက် လုပ်နေတတ်သည်။ ။

အဓိကကတော့ ဘိုလေးကြောင့်ပေါ့။ မြူး ခုလောလောဆယ် သံ

ယောဇဉ်ဖြစ်နေရတဲ့ ကောင်လေးတစ်ယောက် ပါ။

အထင်ကြီးစရာ ဘာမှ မရှိ (အန်တီအေကတော့ အထင်သေးပြီး ရှုံ့မဲ့ နေတာ) ဘူးဆိုပေမယ့် မြူးတို့ နှစ်ယောက် တစ်ယောက်ကို တစ်ယောက် နားလည်သည် ။ အပေးအယူတည့်သည် ။

မြူးအပေါ် သူ့လောက် အဆုံးစွန် နားလည်တတ်သူကတော့ မြူးဘဝ မှာ တွေ့ပင်မတွေ့ဘူးပါ။

"ညည်းကို ဒီနားထိပါအောင် ခေါ်လာတယ်ဆိုတာ လူတစ်ယောက် ကို ပြပေးချင်လို့ "

"ဟင် "

"ညည်းအတွက် ဒါမျိုး ရှာမှ ပဲ ဖြစ်မှာ "

ရှင်မြူး မျက်နှာလေးက ရှုံ့မဲ့သွားပါသည် ။

အန်တီအေမီသည် (Skin Care) ပစ္စည်းတွေ၊ ကော်စမက်တစ်ပစ္စည်း တွေ ထုတ်လုပ်ဖြန့်ဖြူးတဲ့ ကုမ္ပဏီတစ်ခုမှာ ဖြန့်ချိရေး တာဝန်ခံ စူပါဘို က်ဆာတစ်ဦးဖြစ်တာမို့ သူနှင့်နီးစပ်ရာ ပတ်သက်ရာ ဘော့စ်တွေနှင့် မြူးကို သိပ်လမ်း ခင်းပေးချင်ပါသည် ။

သူ့မျက်စိက မြူးနှင့် သင့်တော်မည့်သူကိုပဲ တစ်ချိန်လုံးရှာဖွေနေတာ ။

ဒါက သူ့အတွက် မဟာအကြံအစည်။

ရေမြင့်မှာ ကြာတင့်မည်။ ကြာတင့်မှ လည်း ဘေးက ကြာရွက်ပါ ပါ လာမှာ မဟုတ်လား။

ရှင်မြူးလွင်လွင်ဟာ

သားသမီးမရှိသော

သူ့ဘဝအတွက်

တစ်ခုတည်းသော မျှော်လင့်အားထားရာ။

ဒီကောင်မလေးကို ခုနစ်နှစ်၊ ရှစ်နှစ်သမီးအရွယ်ကတည်းက ဒေါ်အေမီစိုးပဲ ကျောင်းကြိုပို့ လုပ်ခဲ့ရ၊ ပြုစုပျိုး ထောင်ခဲ့ရတာ။

အခုဆိုရင် မြူးအဖော်က သူ၊ သူ့အဖော်က မြူးပဲဖြစ်တာလေ။ တကယ့်သားအမိတွေ၊ တူဝရီးတွေလို ဖြစ်နေပါပြီ။

ဒါကြောင့် မြူးကောင်းစားရေးဟာ သူ့ပခုံးပေါ်က တာဝန်တစ်ခုဟု ဒေါ်အေမီက မှတ်ယူလက်ခံထား၏။

ရှင်မြူးလွင်လွင်ဆိုတဲ့ ကောင်မလေးက ကိုင်တွယ်ပုံသွင်းရ ခပ်ခက်ခက်ထဲကဆိုတာလည်း ဒေါ်အေမီ သိထားပြီးသားပါ။

ဒါပေမဲ့ ဘေးကနေ မက်လုံးပေးပြီး တိုက်တွန်းရမည်။

ဒေါ်အေမီစိုးက သူမရဲ့ လက်ကိုင်ဖုန်းထဲက နာရီကို တစ်ချက်ကြည့်သည် ။

ညနေ လေးနာရီကျော်၊ ငါးနာရီဆို ဒီနားမှာ သူ့ကို ဒေါ်အေမီ တွေ့နေကျ။ ရုံးဆင်းချိန်ဆိုလျှင် ဒီအဆောက်အဦကြီးရှေ့ဘက်မှာ ရပ်ထားတဲ့ ကားပေါ် သူတက်ပြီး ကိုယ်တိုင်ကားမောင်းပြီး ထွက်ခွာတတ်တာ အကြိမ်များစွာ မြင်ဖူးသည် ။

"ဟော ... ထွက် လာပြီ၊ ကြည့်လိုက်စမ်း မိမြူး"

အထပ်မြင့်တာဝါတစ်ခုရဲ့ ဓာတ်လှေကားဝကနေ လူတစ်ယောက်ထွက်လာတာကို ခပ်လှမ်းလှမ်းကနေ တွေ့ရသည် ။

အဆောက်အဦသစ်ကြီးဟာ ရှေ့ဘက်မှာ စတီးလက်ရန်းတပ် လှေကားထစ်တွေ ရှိသေးတာကြောင့် ထိုလူက လက်ထဲမှာ အတက်ချီကုတ်

လို သေတ္တာပြား အမည်းရောင်လေးကို ကိုင်ကာ ပေါ့ပေါ့ပါးပါးပဲ ဆင်းလာသည်။ ။

အနောက်တိုင်းဝတ်စုံ ကော်ဖီရောင်ဖျော့ဖျော့နှင့် နက်ခဲတိုင် အနက်လေး စည်းထားသည်။ ။ လယ်သာရှူးဖိနပ်မှာ ပြောင်လက်နေပြီး သူ့ခြေလှမ်းတိုင်းက သူ့ကိုယ်သူ ယုံကြည်မှုရှိစွာ ခပ်မတ်မတ်နှင့် ... ။

"တွေ့လားမြူး ... "

မျက်စိရှေ့မှာ သူတစ်ယောက်ပဲရှိတာ မတွေ့ဘဲ နေမလား ... ။

ပုံစံက လူကြီးပုံပါ ... ။

အသက်က အနည်းဆုံး သုံးဆယ်တော့ ကျော်လောက်ပြီ။

"တွေ့တယ်မို့လား ... ၊ ဘယ်လောက်ခန့်ညားထားလဲ"

အသားသိပ်မဖြူသော်လည်း ထိုလူ၏ ပုံစံမှာ အရောင်တစ်မျိုး ထွက်နေသလို ခပ်လှမ်းလှမ်းကပင် အရှိန်အဝါ တစ်မျိုးကို ခံစားမိသည်။ ။

သူဌေးရုပ်ဆိုတာ ဒါမျိုးပဲနေမှာ ... ။

"အန်တီအေ့ အသိလား ... "

"ငါတို့ ဖောရိန်နာနဲ့ ခင်တယ်"

သူ့ပုံစံက အရပ်မြင့်မြင့်၊ ကိုယ်နေဟန်ထား ကျစ်လျစ်ကြည့်ကောင်းပါသည်။ ။ ဆံပင်ညိုညိုတွေက နဖူးပေါ် ခပ်ဝဲဝဲ ကျနေ၏။ ဆံပင်ပုံလေး တစ်ခုတော့ လူငယ်ဆန်ပါသည်။ ။

ဆံပင်ပျော့ပျော့လေးတွေက လှေကားက ဆင်းကတည်းက လှုပ်လှုပ်ဝဲဝဲနှင့် တစ်မျိုးကြည့်ကောင်းသည်။ ။

"သေချာကြည့်ထား ... မှတ်မိအောင်ကြည့်"

"မြူးက ဘာလို့ မှတ်မိရမှာ လဲ"

"ညည်းအတွက် ငါတွေ့ထားတဲ့ သူပဲ၊ ရည်းစားထားရင် ဒါမျိုးထား ပေါ့"

"ဟင် ... အန်တီအေကလည်း "

"ဪ ... ဒါ ညည်းအတွက် ပြောနေတာ"

"မြူးက ဘာလုပ်ရမှာ လဲ၊ သိလည်း မသိဘဲနဲ့ "

"သိအောင်လုပ်ပေါ့၊ ခင်မင်လာအောင် ကြိုးစား၊ မြူးရယ် ညည်းဆီမှာ နည်းလမ်းတွေ ရှိပါတယ်။ ငါမသိတာ ကျလို့ "

"မြူးက ကိုယ့်ဖီလင်နဲ့ ကိုယ် ... "

"ဒါမျိုး ဖီလင်ထည့်ရမယ်လေ"

"ဟွန်း"

"သူ့နာမည်က မင်းမြတ်ရောင်စဉ်တဲ့ ၊ ဒီအပေါ်ထပ်မှာ ပဲ ရောင်စဉ် ကုမ္ပဏီရုံးခန်း ဖွင့်ထားတာ၊ အထည်ချုပ် စက်ရုံလည်း ရှိတယ်၊ (Answer)အန်ဆာဆိုတာ သူ့ဟာပေါ့၊ ရုပ်အင်္ကျီတွေ၊ တီရှပ်တွေထုတ်တဲ့ Bromd လေ၊ မိတယ် မို့လား"

"ဪ ... အန်ဆာလား၊ မင်းသား (.....)နဲ့ တီဗွီကြော်ငြာနေတာ"

"အေး ... အေး ... ဟုတ်တယ်"

ပလာဇာတွေ၊ စင်တာတွေမှာ အရောင်းဆိုင်တွေ ဟိန်းဟိန်းထနေ တာပဲ၊ မသိဘဲ နေပျံမလားနော်။

သူ့ဟာ Answer ၏ ပိုင်ရှင်ဆိုတော့ မြူးမျက်လုံးတွေ နည်းနည်း

တော့ ကျယ်လာရသည်။ ။

"လူပျိုရော ... ဟုတ်လို့ လား"

"ငါသိပါတယ်၊ လူပျိုမဟုတ်ရင် ညည်းကို ပြောပါ့မလား"

"အန်တီအေက သူ့အကြောင်းတွေ သိရောသိလို့ လား"

"ညည်းအတွက် စုံစမ်းထားရတာပေါ့အေ"

မြူးတို့ ကြည့်နေဆဲမှာ ပင် သူက ပါဂျဲရီးအဖြူနား လျှောက်သွားကာ ရီမုတ်နှင့် တံခါးကို ဖွင့်လိုက်ပါသည်။ ။

ဘေးဘီကို သူမကြည့်၊ သတိလည်း မထား။ သူ့ကို တကူးတက စောင့်ကြည့်နေသူတွေ ရှိမယ်လို့ လည်း သူ ထင်မှာ မဟုတ်ပါ။

"သူပုံစံက ဘာတွေ အလုပ်များ နေလဲ မသိဘူးနော်"

"သူ့လို ကုမ္ပဏီပိုင်ရှင်အတွက် အလုပ်ကတော့ များမှာ ပေါ့၊ ဒါပေမဲ့ ရောင်စဉ်က ကြည့်လိုက်ရင် ရေကြီး သုတ်ပျာနဲ့ အဲဒါက သူ့အားနည်းချက်တစ်ခုပဲ"

"ဟုတ်လား"

"အန်တီအေတို့ ဖောရိန်နာရဲ့ မှတ်ချက်ပဲ"

အန်တီအေတို့ ရဲ့ စင်ကာပူက သူဌေးမကလည်း ခပ်ချောချော သုံးလေးဆယ်အရွယ်။ မမ တစ်ယောက်ပါပဲ။

"မစ္စဂျူရီနဲ့ ရင်းနှီးတဲ့ သဘောပေါ့"

"ရင်းနှီးတယ်ဆိုတာက စီးပွားရေးအရပါ"

အန်တီအေက ကာကွယ်ပြီးသား။ မြူးက ကြိတ်ပြီးမိသည်။ ။

"သူ့ရဲ့ အသက်လည်း သုံးဆယ်ကျော်ပြီလေ၊ အိမ်ထောင်ပြုဖို့ တော့ သူလည်း စိတ်ကူးမှာ ပဲ၊ ရွေးလည်း ရွေးနေ မှာ ပဲ၊ ဂျီးများ နေတဲ့ လူပျိုကြီးကို မိမြူးတို့ ခြွေလိုက်ရင် တစ်ချက်ပဲနေမှာ မဟုတ်ဘူး လား"

"ဟင်း ... ဟင်း ... ဟင်း"

မြူးက မေးစေ့လေးပွတ်ကာ တသိမ့်သိမ့် ရယ်လိုက်ပါသည်။ ။

အန်တီအေတို့ ကတော့ သူဖြစ်စေချင်တာရှိရင် မြှောက်ခိုင်းတတ်ပါ ဘိနော် ... ။

"ရောင်စဉ်က ဘိနော်မင်းဆိုတော့ နိုင်ငံခြားက ဘွဲ့တွေ ဒီပလိုမာ တွေ အများကြီး ယူထားတာ။ သူ့မိဘတွေ လည်း ပညာတတ်တွေပါပဲ၊ အမေက အငြိမ်းစားဆရာမကြီးလေ၊ သူ့မှာ အစ်မအပျိုကြီးတစ်ယောက် ရှိသေးတယ်၊ မိသားစုက လေးယောက်ထဲ၊ ဘာမှ ရှုပ်ရှုပ်ယှက်ယှက် မရှိ ဘူး၊ ခြံတွေ တိုက်တွေမှ အများကြီးတဲ့ ၊ လောလောဆယ် သူတို့ နေတာ က ကိုးမိုင်မှာ အိမ်ကြီးကတော့ နန်းတော်လို အကြီးကြီးပဲ ဆောက်ထား တာ"

"အန်တီအေ ရောက်ဖူးလို့ လား"

အန်တီအေက ခေါင်းဆတ်ပြီး ...

"ဒီတစ်ခါ မြူးလေးရဲ့ အစွမ်းအစ အရည်အချင်း ဘယ်လောက်ရှိလဲ ကြည့်ရမယ်"

အန်တီအေက သူမကို စိန်ခေါ်သလို ဆိုသည်။ ။

ဒီလိုဖက်မှာ တော့ မြူးရဲ့ မာယာပရိယာယ်တွေကို သူက ယုံပြီးသား ပါ။

"သိကျွမ်းခင်မင်ဖို့ ခက်နေမလား မြူး"

အတော်အတန် ချမ်းသာတဲ့ ရေလျှံတဲ့ ရည်းစားမျိုးတော့ မြူးလည်း ထားဖူးပါသည်။ ။

သို့သော် ခုလို ဂရိတ်သူဌေး ကုမ္ပဏီပိုင်ရှင်မျိုးတော့ တစ်ခါမှ မနီးစပ် ဖူးတာ အမှန်ပါ။

အန်တီအေက သူမဘက် စေ့စေ့ကြည့်ကာ အကဲခတ်သည်။ ။

"ဘယ်လိုလဲ မြူး"

"ခက်တာက မခက်ပါဘူး"

မခံချင်စွာ အညံ့မခံ ပြောလိုက်မိသည်။ ။

"ညည်းမှာ ... နည်းကောင်းလမ်းကောင်းတွေ ရှိမှာ ပါ ညည်းက ဉာဏ်ကောင်းတာပဲ"

"သူနဲ့ ခင်သွားရင် အန်တီအေက ဘာပေးမှာ လဲ၊ မြူးကို ဘာဆုချမှာ လဲ"

"ဟိုတစ်နေ့က အန်တီမာလာ လာပြတဲ့ စိန်လက်ကောက် အမာလေး နှစ်ကွင်းယူ၊ ညည်း သိပ်ကြိုက်တယ် ဆိုတာ"

"ဟင် ... အဲဒါ သိန်းနှစ်ဆယ်ဆို"

အန်တီအေမိက စိန်ပွဲစားလည်း လုပ်ဖူးသည်။ ။ လက်ရှိလည်း ကြားပေါက်အနေနှင့် သူ လုပ်နေတုန်းပါ။

သူက ပေါင်းသင်းဆက်ဆံရေးမှာ ဝင်ဆန့်တော့ သူ့ဆီ အပ်ထားတဲ့ ပစ္စည်းတွေလည်း မနည်းပါ။ သူ့လို စိန်ပွဲစားအန်တီတွေလည်း အိမ်ကို အဝင်အထွက်ရှိသည်။ ။

မြူးမှာ ဝတ်သာ မဝတ်နိုင်သော်လည်း ထိုပစ္စည်းမျိုးတွေက အမြဲ မြင်တွေ့နေရတာ။

နားမှာ နားကပ်သေးသေးပေါက်စလေးကလွဲလျှင် စိန်ထည်ဆို၍ ဝင့်ဝင့်ကြွားကြွား ဘာမှ မရှိ။

ဒါပေမဲ့ မြူးက စိန် သိပ်ကြိုက်သည် ။ ရတနာတွေထဲမှာ လည်း စိန်ကို အနှစ်သက်ဆုံးပါ။

အဲဒီနေ့ကလည်း ထိုလက်ကောက် စက်ထည်လေးကို ဝတ်ကြည့်ပြီး ကြိုက်လွန်းလို့ ပြန်တောင်မချွတ်ချင်။

"မြူး လိုချင်လိုက်တာ ... အရမ်းပဲ"

နှုတ်က တဖွဖွ ရေရွတ်နေခဲ့မိသေးသည် ။

"ဘယ့်နှယ်လုပ်မလဲ ... နှစ်ဆယ်ဆိုလည်း အရစ်ကျပေးပြီး ညည်းအတွက် ဝယ်ပေးရမှာ ပေါ့"

"ဟယ် ... တကယ်"

ဝမ်းသာအံ့ဩစွာ ပျော်ပျော်မြူးမြူး တစ်ချက်ဆောင့်ခုန်မိ၏။

"ဟဲ့ ... ဒါက ဘယ်လိုဖြစ်တာလဲ"

"အန်တီအေ တကယ်ပြောတာနော်"

"ညည်းဘက်ကလည်း အဆင်ပြေမှ နော်"

"ဘယ်လို အဆင်ပြေရမှာ လဲ"

"ရောင်စဉ်းချစ်သူဖြစ်အောင်လုပ်ပေါ့၊ ချစ်သူဖြစ်ရင် ငါကတိတည်မှာ ပါ"

"ဟင် ... အန်တီအေပြောတော့ ခင်မင်ရုံပဲဆို"

"ခင်မင်ပြီဆိုရင် ဘာခက်လဲမြူးရယ်၊ ညည်းက မိန်းကလေးပဲ၊ ပြီးတော့ ဒီလောက်လှတာ၊ ရက်ရက်စက်စက် လှနေတာ၊ ဒီ အလှအပမျိုးကို ဒီနေရာမှာ အသုံးမချရင် ဘယ်နေရာ သွား အသုံးချမှာ လဲ၊ ပြောစမ်း ... "

ဒီလိုဆိုတော့လည်း ရှင်မြူးလွင်လွင်တို့ ဘဝင်မြင့်ရမလိုပင် ဖြစ်နေပြီ။

ရက်ရက်စက်စက်ပင် လှတာတဲ့ ... ။

ဟုတ်မလား ... ။

မြူးက ကားထဲက မှန်မှာ ကြည့်ရင်း မျက်နှာလေး ရှုံ့မိသည် ။

ချစ်စရာကောင်းတဲ့ မိန်းကလေးမို့ နှာခေါင်းလေးရှုံ့၊ မျက်နှာလေး မဲ့တာပင် ချစ်ဖို့ ကောင်းနေပါသည် ။

နဖူးပြေပြေ၊ မျက်ခုံးအနေတော် တန်းတန်းလေးက တမင်တကာ ပုံသွင်းထားသလိုပင် ထင်ရသည် ။ နှာတံ စင်းစင်း လုံးလုံးလေးက အပိုအလိုမရှိ။ နှုတ်ခမ်းထူအာအာလေးက နှုတ်ခမ်းသားလေးက ဖူးနေကာ ပန်းဖျော့ရောင်လေးသန်းနေသည် ။ ဆေးကူစရာပင် မလို။

မွေးလာကတည်းက စန်းပွင့်တဲ့ မျက်နှာဝင်းပပနှင့် မျက်ဝန်းနက်ချွန်းချွန်းကလေးကို ပိုင်ဆိုင်တာ။

မြူးမျက်လုံးတွေက ထူးထူးခြားခြား တောက်ပကာ ရယ်မြူးရိပ်လေးတစ်မျိုး သန်းနေပါသည် ။

အရည်လဲ့နေတဲ့ ရှားရှားပါးပါး မျက်လုံးဝိုင်းလေး။

မျက်တောင်ထူထူကော့ကော့လေးတွေ ခပ်စိပ်စိပ် ဝန်းရံထားသေး
တဲ့ ထိုမျက်လုံးဟာ မထိတထိ မခို့တရို့လေး စိုက်ကြည့်လိုက်ရင် သိပ်ကို
အသက်ရှူမှားစေတာ။

မိန်းကလေးချင်းပင် သူမရဲ့ မျက်လုံးအလှကို အားကျချီးမွမ်းကြတာ
ပါ။

ငယ်ငယ်ကဆို အထက်တန်းကျောင်းမှာ ။

"ဟို ... မျက်လုံးသိပ်လှတဲ့ ကောင်မလေးလေ" လို့ ပြောလိုက်တာနဲ့
တစ်ကျောင်းလုံး သိကြတဲ့ အထိ သူမရဲ့ ထူးခြားတဲ့ မျက်လုံးအလှက အ
လွန်ရေပန်းစားခဲ့သည် ။

မှန်စားဆင်းချိန်ဆို သူမကို ကော်ရစ်ဒါမှာ တကူးတက လာရပ်ကြ
ည့်တဲ့ သူတွေ နေ့တိုင်းလိုလိုရှိသည် ။

မြူးမှာ လှတစ်မျက်နှာပဲ ကျော်ကြားတာမဟုတ်။ ပြေပြစ်သော ကို
ယ်လုံးနှင့် အသားအရေ လှပမှုကလည်း သူမတူပါပေ။

ပခုံးလေးတွေ၊ လည်တိုင်လေးတွေရဲ့ နူးညံ့စိုပြည်တင့်တယ်မှုကို မြ
င်သူမငေးဘဲ မနေနိုင်။

သူမ ဖြည်းဖြည်းလေး လမ်းလျှောက်သွားတဲ့ အခါ ဘေးပတ်ဝန်းကျ
င်က မျက်လုံးတွေက အလိုလို လိုက်ပါသွား တတ်သည် ။

လူတကာ ငေးကြည့်ရတဲ့ အလှပါရမီထူးသူလေးမို့ ကောင်ကလေး
တွေဆို သိသိသာသာ လှုပ်လှုပ်ရွရွဖြစ်လာ တတ်တာ။ မြူးကို မြင်လိုက်
ရင် စိတ်မဝင်စားတဲ့ သူက ခပ်ရှားရှားပင်။

ငေးစိုက် အငိုက်မိသွားတဲ့ မျက်လုံးတွေကို ဟန်ဆောင်ထိန်းဖို့ အချိန်
မရကြပေ။

မြူးက ရောက်တဲ့ နေရာ၊ ရောက်တဲ့ အရပ်မှာ
ထင်ပေါ်သူလေးဖြစ်ပြီး ကိုယ်တိုင်ကလည်း ကြော့ရှင်းလှပအောင် ဂရုစို
က်တတ်သူမို့ ပို၍ စွဲမက်ဖွယ် ဖြစ်နေပါသည်။ ။

သိပ်လှတာဟာ တစ်ခါတစ်ရံမှာ ကျ အန္တရာယ်ပင် ဖြစ်စေသည် မဟု
တ်လား။

မြူးက မပေါ်တပေါ် အဝတ်အစားမျိုးဆို ဝတ်ကို မဝတ်ရဲ။ အလန်
စား၊ အမိုက်စား ကုပ်သိုင်းကြိုးလေး တစ်မျှင်တည်းပါတဲ့ အင်္ကျီမျိုးဆို
လမ်းထွက်ရင် မဝတ်ရဲပါ။ နံဘေးမှာ အန်တီအေပါမှ ပဲ ဝတ်ရဲသည်။ ။

"မြူး ... ငါပြောတာ ညည်းသဘောပေါက်ပါတယ်နော်"

"သူ မြူးကို ချစ်အောင် လုပ်ရမယ်ပေါ့"

"အေးလေ"

"ချစ်ရင် ပြီးပြီနော်၊ အန်တီအေ ကတိအတိုင်းပဲနော်"

မြူးသည် ကလေးဆန်ဆန် သူလိုချင်တာ သူအရင်ပူဆာနေပါသည်

။

ဒေါ်အေမီစိုးသည် ရေရှည်ကာလအတွက် အမြော်အမြင်မထားပေ။

မြူးနဲ့ ပတ်သက်ရင်းနှီးတာတွေက များ သောအားဖြင့် ရွယ်တူ မတိ
မ်းမယိမ်းတွေပါ။

ဦးမင်းမြတ်ရောင်စဉ်လို အရွယ်မျိုး၊ တည်တည်ငြိမ်ငြိမ်ယောက်ျား
တစ်ဦးကို ရေလာမြောင်းပေး ဘယ်လိုလုပ်ရ မလဲဆိုတာ မြူး မသိသေး
ပါ။

သို့သော် အန်တီမေက ဆုချမယ့် စိန်လက်ကောက်ကို မြူး လိုချင်သ

ည် ။ ဒီလို များများ စားစား အဖိုးတန်ပစ္စည်း မျိုးတစ်ခါမှ လည်း မပိုင်ဆိုင်ဘူးပေ။

ရွှေလော့ကတ်တို့ ၊ ပလက်တီနန်ဆွဲကြိုးမျိုးကတော့ မြူးလက်ဆောင်ရဖူးပါသည် ။

အဝတ်အစားတွေ၊ နာရီ၊ ဖိနပ်တွေ၊ အလှပြင် ပစ္စည်းအကောင်းစားတွေလည်း မြူးကို ရက်ရက်ရောရော ဝယ် ပေးတာမျိုး ကြုံဖူးပါသည် ။

"ငဲ့ဖက်ကို ဘာမှ စိတ်မပူနဲ့ ၊ ညည်းကို ရအောင်ဝယ်ပေးမယ်ဆို ပြီးရောမဟုတ်လား"

"မြူးနဲ့ သူနဲ့ ချစ်သွားပြီဆိုရင် အန်တီအေက ဘာဝမ်းသာစရာ ရှိလို့လဲ"

"ဪ ... ကိုယ့်သမီးလေး လူကောင်းသူကောင်း အဖိုးတန်လေးနဲ့ ဆုံစေချင်သေးတာပေါ့"

မင်းမြတ်ရောင်စဉ်ရဲ့ ဒက်ဒီက ငဲ့ကို အပျော်လေး ကြံသွားခဲ့တာ၊ တကယ်မယူခဲ့တာ၊ ငဲ့မှာ ခံစားခဲ့ရတာလို့ တော့ ဒေါ်အေမီစိုးက ပြောမနေတော့ပါ။

မင်းဒင်ကျော်ရဲ့ သားကို ကိုယ့်သမီးမြူးက ရမယ်ဆိုရင် ဒင်း ဘာတတ်နိုင်မှာလဲ။

မြူးဘဝလည်း ပြည့်စုံ၊ ကိုယ်လည်း ဟန်ကျ၊ မင်းဒင်ကျော်ကိုလည်း အနိုင်ရ ဘာလိုသေးလဲ။ တစ်ချက်ခုတ်ရင် သုံးချက်လောက် ပြတ်နေတာ။

ဒါကြောင့်လည်း ဒီအစီအစဉ်ကို ဖြစ်မြောက်အောင် ဖန်တီးဖို့ ဆုံးဖြတ်ခဲ့တာပင်။

မြူးကို နားဝင်အောင် ဖျောင်းဖျားချဖို့ က သူတာဝန်။

မြူးကလည်း နားလည်မှုရှိပြီး အကင်းပါးတဲ့ မိန်းကလေးပါ။

ဒေါ်အေမီ နားသွင်းထားလို့ ဘဝအဖော်ကို ဘယ်လိုလူစား ရွေးရမလဲဆိုတာ သဘောပေါက်နေပါပြီ။

ရှင်မြူး၏ အရည်အချင်းကို သူ ကျေနပ်ခဲ့ပြီးသား။

ကလန်ကဆန်လုပ်၊ အရွဲ့တိုက်ရင်သာရှိမည်။

မြူးက သူ စိတ်ဝင်စားတာဆိုလျှင် ဖြစ်အောင်လုပ်တတ်သည် ။

ရှင်မြူးကလည်း တွေတွေလေးနှင့် တစ်ချက်တော့ စဉ်းစားသည် ။

အန်တီအေပြောတာ တကယ်စေတနာသန့်သန့်ပဲလား၊ တခြား ဘာရည်ရွယ်ချက် ပါသေးသလဲ။

ဘယ်နေရာမဆို အကွက်မြင်၊ လာဘ်မြင်နှင့် ဝှက်ဖဲရှိတတ်တဲ့ မိထွေးတော်ကို သူမ လျှော့မတွက်ရဲ။ ဒေါ်အေမီစိုး ရဲ့ အတွင်းစိတ်ကို အကဲခတ်နိုင်ဆုံးက သူမပဲလေ။

အဖိုးတန်လေး ရစေချင်တာရဲ့ နောက်ကွယ်မှာ တခြားတစ်ခုခု ရှိနေပါဦးမည်။

ဘာလဲဆိုတာသာ မြူး မသိတာ။

စိန်လက်ကောက်ပင် ရက်ရက်ရောရော ဆုချမယ်ဆိုတာ တော်ရုံ လာဘ်မြင်ထားလို့ တော့ မဟုတ်တန်ရာ။

သို့သော် မြူးအတွက်က ဒါဟာ ခဲခဲယဉ်းယဉ်းဟု မထင်။

ဒါကြောင့်လည်း အလွယ်တကူ ခေါင်းညိတ်လက်ခံတာပေါ့။

"ဘာတွေ စဉ်းစားနေတာလဲ မြူး"

ရှင်မြူးက မျက်ခုံးစပ်ကို လက်သန်းလေးနှင့် ဖွကုတ်ကာ ...

"ဟိုလေ ... သူက ဂရိတ်ဆိုတော့၊ ဟိုက်ဘော့စ်ဆိုတော့ မြူးလိုကော
င်မလေးကို အရေးလုပ်ပုံမလားဆိုတာ"

"ဪ ... မိန်းကလေးတစ်ယောက်မှာ ပင်ကိုယ်အလှ ရှိရင်ပြီးတာပဲ
"

"ခုခေတ်က အဲလိုမဟုတ်တော့ဘူး အန်တီအေရဲ့ ၊ တခြား ဘာဘာ
ညာညာတွေလည်း လိုတယ်"

အန်တီအေက မျက်မှောင်ကုတ်သည်။ ။

"ရှင်းရှင်းပြောစမ်း၊ ညည်း ဘာထပ်ပူဆာချင်ပြန်တာလဲ"

"သူ အထင်မသေးအောင်တော့ မြူးမှာ ဟန်ကျပန်ကျလေး ဖြစ်သင့်
တာပေါ့၊ သမီးရည်းစားစကားပြောရင် လမ်းကဖုန်းတွေနဲ့ ဆို ဖိလင်
အောက်တယ်၊ နောက်မှာ တန်းစီးစောင့်နေတဲ့ လူတွေနဲ့ ဘာနဲ့ "

"အဲဒီတော့"

"အန်တီအေဖုန်းကို ခဏပေးသုံးထားပေါ့"

"ဪ ... ဒါဖြင့် ငါ့အလုပ်ကိစ္စကရော၊ ငါ အိမ်မှာ ရှိတဲ့ အချိန်
ညည်းသုံးနေရတာပဲဟာ ... တော်ပြီပေါ့"

"အဲလို အချိန်ကန့်သတ်လို့ ဖြစ်မလား၊ အချိန်မရွေး အလွယ်တကူ
ဆက်သွယ်နိုင်မှ အိုကေမှာ ပေါ့"

အန်တီအေက စိတ်ရှုပ်သလို သူမကို ကြည့်နေ၏။

မြူးလည်း ကိုယ်ပိုင် လက်ကိုင်ဖုန်းလေး သုံးချင်သေးတာပေါ့နော်။

ပြီးခဲ့တဲ့ နှစ်က တစ်ယောက်နှင့်တုန်းကတော့ မြူးကို ခြောက်လ
လောက် ဖုန်းငှားပေးထားဖူးသည်။ ။

သူနှင့်ပြတ်တော့ ဖုန်းပါ ပြန်ပေးရတာပေါ့လေ။

အခုနောက်ပိုင်း ကိစ္စရှိရင်၊ အန်တီအေကလည်း အိမ်မှာ မရှိရင် ၊
အောက်ထပ် ဖိနပ်ဆိုင်ကဖုန်းပဲ သွားသွား ဆက်ရတာ။

အခု အခါအခွင့်သင့်တုန်း အန်တီအေရဲ့ ဂျီအက်စ်အမ်ကို တောင်းကြ
ညှိရတာဖြစ်သည်။ ။

အန်တီအေက တစ်ခဏတော့ စဉ်းစားနေသည်။ ။ တကယ်တော့ သူ့
အလုပ်ကိစ္စတွေကလည်း ဖုန်းရှိမှ အဆင်ပြေ တာကိုး ...။

"အေးလေ ... အဆင်ပြေသလို သုံးတာပေါ့၊ ရုံးမှာ ရှိတဲ့ အချိန်က
တော့ အရေးမကြီးပါဘူး၊ ရုံးဖုန်းသုံးလို့ ရ တာပဲ"

အန်တီအေက ထင်မှတ်မထားဘဲ အလွယ်တကူ လိုက်လျောတာမို့
မြူး နှုတ်ခမ်းလေးတွေ ပြီးသွားရသည်။ ။

မြူးက မျက်လုံးလှသလို၊ ညှို့ငင်ဆွဲဆောင်နိုင်သလို အပြုံးလေးက
လည်း ချိုသူပါ။ သွားတက်ကလေးနှင့် သူမအပြုံးဟာ မြင်သူကို ဘဝင်ခို
က် စွဲငြိစေနိုင်သည်။ ။

အန်တီအေက မြူးအပြုံးကို စိုက်ကြည့်ရင်း ချစ်စရာကောင်းလှတာ
ကို တိတ်တဆိတ် သဘောကျ ကျေနပ်နေမိ သည်။ ။
